

РЕШЕНИЕ

№ 1177

гр. София, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11318** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Инвест Фонд Мениджмънт“ АД, против Решение от 3842/18.10.2022г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 15-ти състав, постановено по нахд № 7039/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Претендира се съдът да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и да бъде отменено наказателното постановление, алтернативно да се приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН или да се намали размерът на наложената санкция.

Ответникът по касационната жалба – зам.председател на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила решението на районния съд..

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

С Наказателно постановление № Р-10-104/09.05.2022г., издадено от зам.председател на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност, на дружеството е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1500лв. на основание чл. 273, ал.5, т.1, предл.1 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране /ЗДКИСДПКИ/ за извършено нарушение на чл. 153, ал.1 от Наредба №44 във връзка с чл. 90, ал.10 от ЗДКИСДПКИ.

С обжалваното в настоящето производство съдебно решение, СРС е потвърдил наказателното постановление. За да постанови своя съдебен кат, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е обосновал правен извод за законосъобразност и правилност на оспореното наказателно постановление.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 15-ти състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Решението е правилно.

Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право. Правилно са изяснени фактите по делото, които се споделят и от касационната инстанция.

Съгласно чл. 153, ал. 1 от Наредба № 44 управляващото дружество е задължено по всяко време да поддържа минимални ликвидни средства, включващи парични средства на каса, по безсрочни и срочни влогове в банка, която не е в производство по несъстоятелност, държавни ценни книжа и ипотечни и общински облигации, които имат пазарна цена, в размер не по-малък от размера на текущите си задължения с падеж до 3 месеца.

Чл. 90, ал. 10 от ЗДКИСДПКИ сочи, че управляващото дружество е длъжно да отговаря на капиталови изисквания и да поддържа минимални ликвидни средства, определени с наредба. Посочената законова делегация е осъществена чрез приемането на Наредба № 44 на основание § 7 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) от ЗДКИСДПКИ, като установеното в чл. 153 от Наредба № 44 изискване представлява едно от основните такива, гарантиращи поддържане на ликвидността и капиталовата адекватност на УД.

От събраните по делото писмени доказателства безспорно се установява, че към 11.08.2020г. текущите задължения с падеж до три месеца на УД „ИНВЕСТ ФОНД М." АД са били в размер на 92 684 лева, а в парични средства по безсрочни влогове в банка били общо в размер на 5052 лева, т.е. минимално ликвидни средства в УД към

тази дата били в размер по - малък от текущите му задължения с падеж до три месеца. Наведените оплаквания за последващото привеждане на финансовите показатели на дружеството, в съответствие с изискванията на чл.153, ал.1 от Наредбата (към дата 31.12.2021 г.), както и финансовото стабилизиране са ирелевантни за настоящето производство.

В този ред на мисли, твърдението на касатора за приложението на процедурата по чл.92, ал.3 ЗДКИСДПКИ също се явява неотнормисима, тъй като същата касае констатирани непълноти и други несъответствия с изискванията на закона, включително с Международните стандарти за финансови отчети, допуснати в отчетите за капиталова адекватност и ликвидност, както и във финансовите отчети, регистри и други счетоводни документи. Поради това неподдържането на минимални ликвидни средства, включващи парични средства на каса, по безсрочни и срочни влогове в банка, която не е в производство по несъстоятелност, държавни ценни книжа и ипотечни и общински облигации, които имат пазарна цена, в размер не по-малък от размера на текущите си задължения от УД не може да се възприеме като непълнота, допусната в отчета, тъй като представлява неизпълнение на законово изискване на чл.90, ал.10 ЗДКИСДПКИ за поддържане на минимални ликвидни средства, съобразно чл. 154, ал.1 от Наредба № 44.

Не се споделят оплакванията на касатора за явна несправедливост. Въззивният съд подробно е обсъдил промените в нормативната уредба и е стигнал до извода, че определената от административния орган имуществена санкция е съобразена с възможността дадена от законодателя в чл. 3, ал. 2 от ЗАНН - до влизане в сила на наказателното постановление да се приложи по-благоприятния закон. За да е налице касационно основание, наложеното наказание следва да е явно несправедливо по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК. Не всяка, а само явната несправедливост на наказанието е основание за изменение на наказателното постановление. Определение на явна несправедливост на наказанието е дадено в чл. 348, ал. 5, т. 1 от НПК. Според него, явна несправедливост на наказанието има само когато несъответствието между наложеното наказание и степента на обществената опасност на деянието и дееца, подбудите и другите смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, е толкова явно и очевидно, че се налага по необходимост намаляване или увеличаване на наказанието, макар и то да е определено в рамките на закона. Когато размерът му не се отклонява съществено от съответстващия размер, наложеното наказание не е явно несправедливо и не се налага изменението му. В този смисъл, потвърдената от въззивния съд санкция не се явява явно несправедливо наказание. Размерът на имуществената санкция е бил преценен с оглед конкретиката на извършеното от управляващото дружество нарушение. Още повече, че не се оспорва отразеното в наказателното постановление, касаещо наличието на други нарушения на Наредба № 44.

На последно място, но не и по значимост, не може на намери приложение разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Касае се за нарушаване на изискванията за капиталовата адекватност и ликвидността на УД и по-конкретно неспазване на едно от основните изисквания, гарантиращи ликвидността. Като е нарушило това изискване дружеството е създадо опасност за финансовата си стабилност. Следователно се касае за нарушение с висока обществена опасност, което е засегнало значими обществени отношения, гарантиращи правата и интересите на инвеститорите, в какъвто смисъл е разпоредбата на чл. 2, т. 1 ЗДКИСДПКИ.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че въззивното решение е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2, предл.1 от АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, съобразно разпоредбата на чл.63д, ал.4 ЗАНН ответника има право на юрисконсултско възнаграждение, представляван от юрисконсулт. Предвид своевременното направено искане от страна на ответника, съобразявайки искането на касатора за присъждането им в минимален размер, съдът следва да му присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл.63д, ал.5 от ЗАНН, вр. с чл.37 от Закона за правната помощ, вр. с чл.27е от Наредбата за заплащане на правна помощ, в минимален размер от 80 лв.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр.1 от АПК, вр. с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, V касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 3842/18.10.2022г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 15-ти състав, постановено по нахд № 7039/2022г.

ОСЪЖДА УД „Инвест Фонд Мениджмънт“ АД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.